

48

M'bamoussa Dembele

M'bamoussa Dembele (Mali 1982) va néixer en una família mandinga, i la seva infantesa i joventut va transcórrer entre les ciutats de Koutiala i Bamako, on va fer la secundària i començà el batxillerat, estudis que va abandonar per cursar formació professional, en la branca administrativa i de comptabilitat. Tenia la intenció de treballar a l'Administració pública o una empresa privada del seu país, però la seva vida va fer un gir quan es va casar i va seguir el seu marit, que ja feia temps que havia vingut a treballar a Catalunya. Després d'estar mesos vivint a Mauritània, tot esperant la tramitació del visat, arriba a Espanya el març de 2005. Des que va arribar a Catalunya, la seva vida no sempre ha estat fàcil. Treballar i tenir un sostre i una vida digna on formar una família sempre han estat les seves prioritats. Ha treballat en diverses empreses fent de netejadora, peó de jardineria, cambrera de pis i ajudant de cuina. Durant anys ha combinat dues feines i la criança de les seves tres filles i del seu fill. L'any 2012, les ganes de tirar endavant la van fer decidir

M'bamoussa Dembele

apuntar-se al CFA Tarragona, situada a Riu Clar, per aprendre castellà, català i poder accedir a estudis regulats, ja que la seva titulació d'origen no es reconeix a Espanya. Es va treure la prova d'accés a grau mitjà amb molt bona nota, fet que, l'any 2015, la va portar a estudiar un grau mitjà de comerç i màrqueting a l'Escola Joan XXIII de Bonavista. Parla mandinga, bambara, francès i espanyol; també parla força català i anglès. La seva capacitat d'integració es fa palesa amb les aficions dels seus fills: la seva filla petita fa d'enganeta de la Colla de Sant Pere i Sant Pau, i el noi juga al Club de Futbol de Torreforta, fet que la fa molt feliç perquè n'és una gran entusiasta. Ella mateixa, a Mali, practicava aquest esport, encara que no agradés a la seva mare. Es manifesta en contra de la mutilació genital femenina i, amb altres dones africanes, ha fundat una associació sense ànim de lucre anomenada Indivisibles, amb els objectius de visibilitzar les dones africanes, de bastir llaços entre les cultures que permetin el coneixement mutu i, també, d'ajudar les dones que viuen al seu continent. Indivisibles procura facilitar l'accés a l'aigua potable, principalment a les zones rurals, amb la construcció de pous i dipòsits. És un clar exemple d'integració i fortalesa. Tecla Martorell li va dedicar un capítol de la seva novel·la *Mil milles*, per donar visibilitat a la història de superació personal d'una dona jove, forta i compromesa.

